

Godt
Nyttår

**BLUE
E
R
E
E**

No 11. Nov. '81 -
FN - DEN NORSKE
STYRKEN LIBANON

10 prosent rekappere er målet

Mange av oss har vel allerede begynt å tenke på rekap, men sjansen til å få stå nok en kontingent er nu mindre noensinne. Bare hör hva kaptein Per Christensen, sjef for FN-kontoret ved FDI 4 har å si om den saken. — Vi har fått et klart pålegg om at rekap-prosenten for kontingent IX skal være 10 prosent. Til sammenligning kan jeg fortelle at vi for kontingent VIII ligger på hele 22 prosent.

Og pålegget fra høyere hold om dette kom allerede før kontingent VIII var endelig satt opp, men det kom for sent. Mange hadde allerede da fått lovnad om rekap og FN-kontoret ville derfor ikke trekke tilbake lovnader som var gitt.

— Det er ikke dermed sagt at vi blir å ende opp på 10 prosent, men det er det målet vi idag arbeider ut fra. Det hele avhenger av hvor stor tilgangen er til de forskjellige jobbene. Målet er at flest mulig skal gis mulighet til en periode i Libanon. Derfor er pålegget om nedskjæring av rekap-prosenten kommet. Men jeg tror ikke det skal bli vanskelig å sette opp kontingent IX, fortsetter kaptein Christensen.

Rekap-interessen har alltid vært stor blant de norske FN-soldatene, men det skal bli interessant å se om denne interessen vil fortsette. Det er nemlig klart at rekappermen skal bort allerede fra neste kontingent av. — Tror ikke sjefen for FN-kontoret at dette vil innvirke på interessen for rekap?

— Nei, skal jeg være ærlig tror jeg ikke dette vil få noen innvirkning i det hele tatt. Da det ble avgjort at kontingent VIII skulle

stå åtte måneder ble det sagt fra mange hold at dette ville få meget stor innvirkning på interessen. Det holdt ikke stikk — snarere tvert imot. Jeg tror ikke en 14 dagers gratis permisjon er det som er avgjørende for de som er interessert i rekap.

— Men hva får en så igjen for den tapte rekap-permen?

— For rekap-perioden blir det i stedet gitt en økonomisk kompensasjon. Hvor stor denne blir vet jeg ikke nøyaktig, men den vil ligge et sted mellom 200 og 300 kroner pr. måned. Det er det samme som de øvrige nordiske land kjører på.

Den harde nedskjæringen av rekaper vil etter all sannsynlighet ramme NORBATT HARDEST. Her er det størst konkurranse om plassene og lettest å fylle opp med nye folk. Derimot er det for visse tekniske jobber visse vansker å finne kvalifiserte folk.

— Nu har vi ikke begynt skikkelig med oppsettingen av den kontingent IX ennå, men erfaringen viser at det er vanskeligere å finne folk til de mange spesielle jobbene i NORMAINTCOY. Dersom dette blir tilfelle også denne gangen er det ikke sikkert at pålegget om nedskjæring av rekap-prosenten vil merkes særlig i verkstedkompaniet. Et annet forhold er at vi på FN-kontoret ønsker rekaper i visse jobber, men hvilke disse er vil jeg ikke komme inn på her.

Men til tross for disse nokså dystre utsiktene håper sjefen for FN-kontoret at ingen blir skremt og unnlater å søke selv om

Sjansen til å få rekap i fremtiden blir betydelig mindre. Rekapprosenten for Kontingent IX bør ned i 10 prosent, sier kaptein Christensen, sjef for FN-kontoret.

sjansen er mindre enn tidligere.

— Alle som er interessert må og bør søke gjennom sin avdelingssjef. I løpet av februar vil vi sende en mann fra FN-kontoret nedover hit. Han vil forhandle direkte med avdelingssjefene og når han reiser hjem igjen skal han ha rekap-kontraktene med seg. Slik har vi ikke gjort tidligere og vi håper og tror at dette vil bli en forbedring fra tidligere rutiner. Det har hendt at vi omtrent har stoppet folk på flyplassen i Beirut og tilbudt dem

rekap. et par timer før hjemreise og slikt en selvsagt uholdbart.

— Hva har så kaptein Christensen fått ut av besøket i Libanon denne gangen?

— Jeg har truffet fantastisk mye bra folk ved de forskjellige norske FN-avdelingene og dersom endel av disse søker rekap får vi den kontinuiteten som skal gjøre også kontingent IX slagkraftig og sterk, avslutter kaptein Per Christensen.

Ny redaksjon

Det har skjedd en forandring i Blue Berets redaksjon. Fenrik Peder Cappelen er reist hjem til Norge etter endt kontrakt og han er erstattet av fenrik Björn Horntvedt, som sammen med kaptein Harald Berg er ansvarlig

for dette nummeret av Blue Beret.

Fenrik Horntvedt er langt fra noe ubeskrevet blad i forsvarssammenheng. I en årrekke har han arbeidet og gitt ut Heimevernsbladet hjemme i Norge. Han er forøvrig sivilansatt i Heimevernsstaben ved Forsva-

rets Overkommando. Horntvedts lange erfaring vil ganske sikkert også komme Blue Beret-redaksjonen til gode. Han ønskes lykke til i den nye jobben.

H. Berg
Kapt. presseoffiser

Redaksjonen: Kaptein Harald Berg og fenrik Björn Horntvedt
Printing and Designing Services by Marc Markarian, Beirut: 363928

Oberst Nermoen om NORBATT

VIII's innsats så langt:

— Vi har gjort jobben vår

— NORBATT VIII har så langt gjort jobben sin på en utmerket måte. Vi har nu vært her i omlag to måneder og hovedinntrykket er så avgjort positivt. Derfor er jeg ikke det minste i tvil om at dette vil gå bra. Det er bataljonssjefen, oberst Magnar Nermoen som sier dette til Blue Beret.

Nu fikk NORBATT VIII en temmelig tøff innkjøringsperiode. Bataljonen hadde ikke vært i området i lang tid før det oppsto kritiske situasjoner som resulterte i at to mann ble lettere skadet.

— Ikke minst de episodene beviste hva NORBATT VIII står for. De som var involvert i de episodene tacklet det hele på en imponerende måte. Jeg synes folk viser ansvar i de forskjellige situasjonene og da er mye reddet. Noen unntak har det rik-

tignok vært, men det måtte én regne med i en avdeling på over 600 mann.

Men det er ikke bare de som har vært innblandet i kritiske situasjoner som får honnør av bataljonssjefen for den jobben de har utført så langt.

— Alle som en har en jobb å utføre enten de betjener en OP, en CP eller har en annen jobb. Denne bataljonen har naturlig nok en annen oppsetning enn hva vi er vant til hjemme, men jeg kan ikke se at en eneste mann er overføldig. Samlet gjør vi en god jobb og jeg håper og tror at denne tendensen vil fortsette.

Siden NORBATT VIII overtok har bataljonen mistet en av de fem Enclave-posisjonene. NEPBATT har overtatt 5-7 ved Marjayoun og når dette leses har nepaleserne også overtatt 5-5

Oberst Magnar Nermoen, sjef Norbatt VIII, er meget godt fornøyd med sine mann så langt.

ved Kardela.

— Det er ingen tvil om at Enclave-posisjonene er en stor belastning for bataljonen. Vi trenger hver eneste mann i vårt eget ansvarsområde.

Det er et visst håp om at nepaleserne vil overta også 5-3 og 5-1 og dette vil vi langt fra sette oss imot. Derimot vil vi gjerne beholde 5-2 fordi denne har god oversikt sør for oss og gir oss verdifulle meldinger. Dersom vi får frigjort Enclave-posisjonene ser jeg ikke bort fra at vi kommer til å re-etablere et par nye OP-er

i NORBATT AO, sier Nermoen videre.

Obersten har også gjort seg interessante tanker om organiseringen av den norske FN-bataljonen. — Hadde det stått opp til meg vil jeg tatt mek-troppen, hundetroppen og pitroppen fra sine nåværende kompanier og i stedet dannet et "støttekompani" av disse tre troppene. Da måtte Kp A ha fått en tropp i erstatning for mek-troppen og det betyr at bemanningen i bataljonen må økes med omlag 50 mann. Lokket er satt på 660 mann og dermed er dette uaktuelt foreløpig, men nu har UNIFIL bedt FN om å få øket styrken.

— Hva så med vinteren som står for døra. Regner bataljonssjefen med at den vil by på store problemer?.

— Vi vil vel neppe møte uventede vanskeligheter, men det er vel ingen tvil om at vinteren med øsende regnvær og kulde vil kreve større innsats av den enkelte for å få det hele til å fungere på en skikkelig måte. Men NORBATT VIII skulle ha de beste forutsetningene til å klare å komme gjennom vinteren på en tilfredsstillende måte. Jeg er forresten ikke det minste i tvil om akkurat det. Bare vi drar lasset sammen skal nok dette gå bra, slutter bataljonssjefen, som nok engang presiserer at han er meget fornøyd så langt.

OP-tjenesten er en viktig del av jobben i den norske FN-sonen.

8-10 nordmenn öyenvitner

Da den irakske Beirut-ambassade ble blåst i lufta:

– Et forferdelig smell, en voldsom trykkbølge, en kolossal røykutvikling, kaos, hylig og skriking og skuddsalver i luften. Slik beskriver sersjant Ole Cato Holmsen og postsjåfør Terje Säter bombeattentatet på den irakske ambassade i Beirut – et attentat de i år mest var öyenvitner til. De to NORBATT-guttene og syv-otte mann fra NORMAINTOCOY i Tibnine hadde nemlig tatt inn på Hotel Beau Rivage i Beirut bare vel en time før attentatet skjedde. Og avstanden fra hotellet til den irakske ambassade er bare vel 100 meter.

– Klokken var et par minutter før 1200 og Holmsen og jeg skulle ut å handle. Jeg sto utenfor Beau Rivage og ventet på Holmsen, som sto inne i resepsjonen. Plutselig kom eksplosjonen og jeg hørte at det singlet i glass på Beau Rivage. Først trodd jeg at noe skjedde inne på hotellet, men så fikk jeg se røyksøyla som kom opp i retning av den irakske ambassade og da skjönnte jeg at smellet kom derfra. Jeg löp inn i hotellet og fikk nøkkelen til rommet og löp opp i håp om å få noen bilder fra verandaen. forteller Terje Säter.

– Og det var litt av et syn som mötte meg da jeg kom inn på rommet. Den ene veggen, som stort sett bare består av glass, var blåst inn. Det lå glassbiter overalt, blant annet i senga. Men jeg fikk da frem kameraet og fra verandaen fikk jeg knipset utallige og forhåpentligvis gode bilder fra det kaoset som skjedde bare vel 100 meter fra meg.

– Skal jeg tippe tror jeg at attentatmennene brukte minst 100 kilo TNT. I NORBATT V opplevde jeg et bombeattentat i Saqi og da ble det antydnet at ladningen var på 15 kg. Dette var imidlertid andre og langt kraftigere saker, sier Holmsen, som også fant sitt rom full av glassbiter.

– Så mange sykebiler har jeg aldri sett på en gang. De kom og gikk ustanselig og det så ut til at de hadde nok å henge fingrene i. Da røyken lettet kunne vi se at det aller meste av den store bygningen var rett og slett en stor ruinhaug. Hvor mange som omkom har jeg ikke peiling på, men det må ha vært adskillige. Dersom noen av de som var inne i bygningen overlevde vil jeg

karakterisere det som et under, sier Holmsen.

– En uhyggelig opplevelse, sier sersjant Ole Cato Holmsen (til venstre) og sjåfør Terje Säter om bombeattentatet på den irakske ambassade. Begge var under 200 meter fra bygningen da det smalt og passerte ambassaden i bil bare en halvtime før smellet kom.

– Jeg er meget glad for at vi ikke passerte ambassaden idet smellet kom. Da hadde det vel neppe vært mye igjen av postbilen. Vi passerer nemlig tett forbi den irakske ambassade minst 12-14 ganger i uka, slutter postsjåfør Säter.

Også på Beau Rivage oppsto det naturlig nok endel kaos like etter eksplosjonen. Hotellet var fullbooket på grunn av en større konferanse, som faktisk skulle ta til bare et par minutter etter at det store smellet kom. Derfor var en god del folk samlet både i resepsjonen og i mötehallen. De fleste löp mot kjelleren for å søke dekning. På det tidspunktet var det nemlig de som sikkert trodde at smellet var et resultat av et israelsk flyangrep. Bare halvtimen før hadde et israelsk jetfly over Beirut blitt beskutt med luftvern...

Mange skadesaker i UNIFIL Store forhåpninger til instruksjonsteamene

— I år regner vi med å komme opp i nærmere 400 skadesaker i UNIFIL, sier sjefen for redningsseksjonen i NORMAINTCOY, kaptein **Arvid Brein**, til Blue Beret. — Mange av disse er helt unødvendige, men mange av uhellene må nok også tilskrives dårlige veier, uøvde sjåførar, samt en etterhvert temmelig nedslitt vognpark og mangelfullt vedlikehold. Men på litt lengre sikt ventar Brein seg mye av de såkalte instruksjonsteam som reiser rundt i bataljonene og instruerer transport-personellet i vedlikehold av vognparken, samt mer elementære instruksjon i 1. linjes vedlikehold, som i praksis blir hva man hjemme også kal-

ler 2. linjes vedlikehold.

Hittil har man ikke kunnet påvise merkbare resultater av arbeidet ute i marken, men på lengre sikt regner man med gevinst. Men når ulykken først har vært ute og er et faktum er det at damage officer, eller skadeoffiser, kaptein **Edvin Jenshagen** trer i aksjon med vurderinger av hvorvidt det lønner seg å reparere det skadete kjøretøyet. Som en tommelfingerregel gjelder at dersom reparasjonssomkostningene beløper seg til mer enn halvparten av kjøretøgets gjenskattelsesverdi, så skal det kondemneres.

.Det lar seg aldri helt

Det er ikke bare UNIFIL-personell som får instruksjon av karene i NORMAINTCOY. Her er det to karer fra Tibnin Ali Fawax til v. og Hussein Dakroub som blir instruert i stell og pass av aggregater av Erik Pedersen fra Elverum.

Kaptein Arvid Brein, sjef for redningsseksjonen ved NORMAINTCOY i Tibnin har ikke vært arbeidsledig det siste halvåret.

nøyaktig fastslå hva det koster å reparere et sterkt skadet kjøretøy. Men kaptein Jenshagen og hans mannskap har etter hvert fått så mye rutine at de mer eller mindre pr. omgående kan si om et kjøretøy er modent for skraphaugen eller ikke.

Også kaptein Jenshagen ventar seg mye av de instruksjonsteamene som er i aksjon. Kjøretøyer og reparasjoner er så kostbare at det ikke er så mange skadene som skal unngås for det lønner seg med disse teamene. Og det er jo i alles interesse at skadefrekvensen blir så lav som mulig.

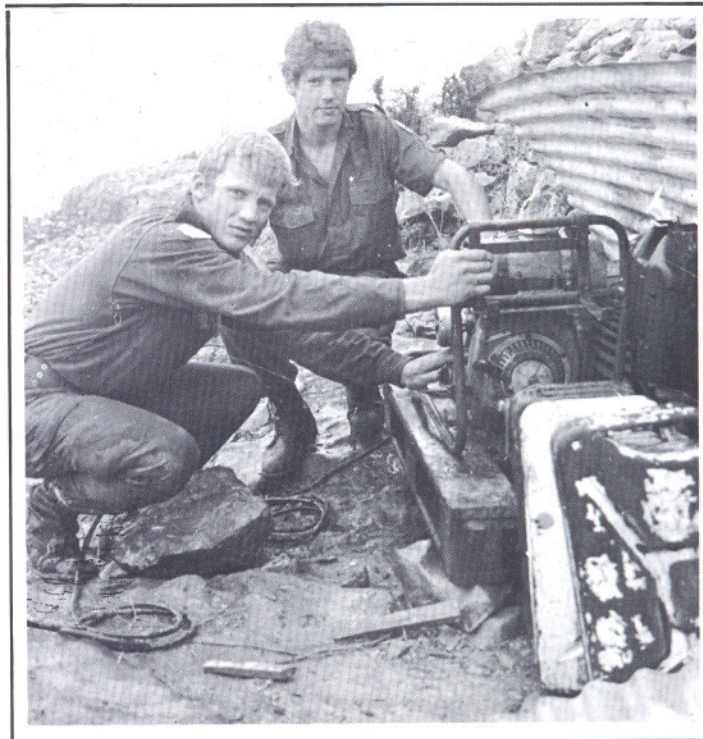
Stavangergutt i telt 1550
meter over havet:

Til Libanon for á fá oppleve en skik- kelig vinter

Á bo i telt i vel 1500 meters
höyde i de sør-libanesiske fjell
nár vinteren og regntiden setter
inn er ingen udelt fornøyelse.
Men Dag Folke Háland som vi
traff en regntung dag oppe på
4-14 B klaget ikke. — Det går fint
selv om det er litt ukomfortabelt.
Men jeg kunne godt unnvære den
táken og det regnet vi har idag,
men det blir nok enda verre når

vinteren setter inn for fullt, sier
han.

For det er vel ingen tvil om at
de som skal betjene 4-13 B og
4-14 B má regne med temmelig
store snemengder i januar og
februar. Sist vinter ble
sneybden mált til vel 1 1/2
meter på det meste og det er
langt mere enn hva Háland er

Gutta på 4-14 B har lært seg til á tackle problemene etter hvert som de
dukker opp. Her plages Vatland (foran) og Habbestad med aggregatet.

Dag Folke Háland fra Stavanger vet hvordan det føles á bo i telt i de li-
baneske fjell vel 1500 meter over havet i táke og regn. — Jeg má vel hit
til Libanon for á fá oppleve en skikkelig snevinter, spøker han.

vant med fra Norge.

— Jeg er fra Stavanger og der
er det som kjent ikke de store-
snemengdene. Kanskje jeg má
hit ned til Libanon for á fá op-
pleve en skikkelig snevinter.

Og det er meget sannsynlig at
gutta på UNIFILs høyeste po-
sijoner får anledning til á prøve
skiene i løpet av vinteren.
Skiutstyr og truger er bestilt fra
Norge og når dette leses er vin-
terutstyret etter all sannsynlig-
het på plass i de Libanesiske fjell
vel 1550 meter over havet.

— Jeg er i grunnen litt spent
på hvordan det skal gå med
skigåingen utover. Sist jeg
hadde ski på beina var i 1978 da
jeg var inne til
førstegangstjeneste. Nu blir det
vel á prøve seg igjen, sier
Háland.

Da vi besøkte denne utposten
var aggregatet delvis ute av drift,
men det så ikke ut til á bekymre
de 10 som betjener posisjonen.
Höyt til fjells og langt fra egne er
en vant til á tackle problemene
etter hvert som de dukker opp.
Og en ting oppdaget vi etter bare
noen minutter på 4-14 B.
Kravene til utstyr og komfort er
langt andre enn for eksempel i
Ebeles Saqi, men ingen bek-

laget seg selv omtaket i shelteret,
som fungerer som oppholdsrom,
kjøkken og soverom langt fra fra
var tett. Vanndrápene var
temmelig ubehagelige. I dette
gammelignende shelteret bor
det átte mann, men på grunn av
plassmangler to mann nødt til á
ta til takke med telt som bolig.

— Selv om det selvsagt har
sine klare ulemper á bo her oppe
i fjellheimen, er det flere positive
ting á si om perioden på 4-14 B.
Her oppe er vi langt unna folk. Vi
har det fritt og fint og så lenge vi
er fullt lag på 10 mann er
vaktbelastningen ikke særlig
hard. Men det blir nok hardere
når permisjonene starter opp for
fullt.

Det er 3. tropp kp B som bet-
jener 4-14 B. Et lag ligger her 14
dager av gangen og i løpet av
kontingenten skal hvert lag opp i
fjellheimen 5 perioder.

— Her oppe lever vi tett innpå
livet til hverandre. Alle er av-
hengig av hverandre. Det
oppstår selvsagt enkelte gniss-
ninger av og til, men det vil det
vel alltid gjøre. Men sett under
ett synes jeg det går kjempefint,
slutter Stavanger-gutten som
ikke ser bort fra at han kommer
til á søke rekap.

Oberst Hald, sjef for FDI 4/IR 4:

Nordmenn egner seg godt til FN-tjeneste

Deltakelse med FN styrken er viktig både på verdensplanet og for vårt eget forsvars kvalitet.

Dette uttaler oberst Ole Jakob Hald, sjef for Akershus forsvarsdistrikt/Jeger korpsset-Akershus infanteriregiment nr 4. (FDI 4/IR 4)

Han har sammen med to av nøkkelmennene i FDI 4/IR 4's arbeide som oppsettende avdeling, sjefen for FN kontoret kaptein Per Christensen og kvartermester våpen og ammunisjon, Kolbjørn Haarberg vært i Libanon i tiden 20-30 nov 81.

De har med utgangspunkt i Bnko i Ebel El Saqi besøkt alle enheter og mange OP, CP'er mv innen NORBATTs område, foruten besøk ved Maintcoy i Tibnine og UNIFILs hovedkvarter i NAQOURA.

— Hva er hensikten med besøket?

Det er to. Som oppsettende avd og direkte ansvarlig for uttaket av alle vpl befal og mannskap som søker er det nødvendig for et best mulig og rettferdig uttak konkret og ved selvsyn kjenne forholdene styrkene arbeider under.

Dessuten har vi en rekke konkrete personellsaker samt en del administrativ og materiell-saker å løse spesielt vedr personlig våpen og utstyr. Erfaringsmessig ajour til best og mest effektiv i direkte samarbeid med avdelingene her under.

Som ledd i å kjenne forholdene godt har vi jo hatt, og har også denne gang, personell fra FDI 4/IR 4 som tjenestegjør her nede en full kontingent. Det gjelder bl a kaptein Per Christensen. S-4 i Norbatt V.

— Det er såvidt jeg vet 5. gang du er her nede. Noen hovedinntrykk siden starten i mars 78?

Oberst Ole Jakob Hald, sjef for oppsettende avdeling, har sendt 8650 nordmenn til tjeneste for fredens sak i Libanon.

Inkludert kont VIII har nu ca 1650 befal og 7000 korp/menige tjenestegjort i UNIFIL.

Flertallet har gjort en imponerende innsats og arbeide. Se bare på alle stillingsarbeidene ved CP'er, OP'er, ved foregninger, GAUPE rom mv.

Jeg tror norske soldater og befal egner seg godt til den spesielle FN-tjeneste. Nordmennene her nede er flinke til å etablere kontakt med lokalbefolkningen og personell fra andre kontingenter. De er stort sett rolige og sindige og innstilt på å gjøre en god jobb i FN's ånd. Det har vært meget få eksempler på unøytral opptreden og innstilling. Befal og soldater er voksne folk som har erfaring og vet å handle riktig i de fleste situasjoner.

— Vår deltagelse er viktig både i verdenssammenheng og for vårt eget forsvar sier du. Kan du begrunne det litt nærmere?

Aktiv deltagelse i fredsskapende virksomhet i et brennbar område med FN-

styrker er vesentlig. FN styrkene bidrar derfor til anerkjennelse av og respekt for det norske forsvar både internasjonalt og innad i Norge.

For vårt eget forsvar er deltagelsen samtidig også viktig.

Jeg er overbevist om at befal og soldater som har tjenestegjort her nede er bedre enn de ellers ville vært. La meg bare nevne lederskap og samhold i avdelingene. Virksomhet under press og tildels vakt på døgnbasis. Våpen og skarp ammunisjon på og rundt seg. De imponerende feltarbeider som er utført.

Høy beredskap og feltmessig opptreden i stillinger. Sanitetstjenestens alvor og betydning. Og husk at tjenesten her for de aller flestes vedkommende er i tillegg og utenom vanlig verneplikt. 75% av befalet er vpl. De aller fleste soldater er ferdig med førstegangstjenesten.

Parallellt med FN innsatsen bygger vi derfor samtidig opp en hard og god kjerne til mobforsvaret i en givet situasjon.

— Er det et slit å være opp-

settende avd for FN styrken i tillegg til andre gjøremål?

Det er klart det er. Jeg er imidlertid imponert over alle dem ved FDI 4 som dels året rundt, dels i topp perioder står på ekstra hardt for å betjene FN styrkene.

Men det viktigste for FDI 4 er utfordring og inspirasjon i denne forbindelse. Vi ønsker langt mer å ha oppgaven, enn å være den foruten.

Det tvinger oss til årvåkenhet, tildels irregulære arbeidstider. Å være "på bittet" til en hver tid.

— Det sies det er siste gang du er her nede og at du skal slutte i Forsvaret 1 aug 82. En sluttkommentar?

Det er langt frem till aug 82. Fra min stilling får jeg fortsatt med kontingent VIII å gjøre, og kont IX t o m kontingentskifte i slutten av mai.

Det har som sagt vært en utfordring og inspirasjon å ha med FN styrkene å gjøre. Jeg tror det er all grunn til å gå deler av forsyningssystemet etter i sømmene. Finne tildels andre former for arbeidsdeling mellom avdelingene og UNIFIL og mellom FN — og de nasjonale myndigheter. Likeledes få redusert det overdrevne byråkrati, både FN og nasjonalt. Som oppsettende avd har vi gitt høyere myndigheter konkrete forslag gjennom hele perioden.

Vi tre fra FDI 4/IR 4 denne gang takker kont VIII for hyggelig mottak, godt samarbeid og mange verdifulle konkrete forslag, råd og vink.

Alt personell ved FDI 4/IR 4 er takknemlig for gjennom BLUE BERET å få sende hver enkelt i styrkene de beste ønsker om en gledelig jul og et riktig godt nytt år.

Det skjer ting på 4-10

—4-10 er en utmerket plass å tjenestegjøre på. Det hender jo av og til at det skjer ting i området. Vi har for eksempel radarplott flere ganger pr. uke og sist men ikke minst er ikke vaktbelastningen alt for hard. Med fullt lag blir det to timer vakt og 16 timer fri, men det blir nok hardere når permisjonene starter opp for fullt. Det er Göran Kjännöy i 2. trøpp kp B som mener dette. Kjännöy er opprinnelig fra Fröya.

Og det er ikke bare uskyldige radarplott Kjännöy og hans lagkamerater har vært med på å tackle. Trönderen var involvert i en meget alvorlig episode med PLO tidlig i kontingenten. Det er ikke bare å komme i skuddveksling på kort hold. — Var du ikke redd?

— På forhånd hadde jeg regnet med at jeg skulle bli "skitredd" dersom jeg kom opp i en slik situasjon, men når en står midt oppi det med begge beina får en rett og slett ikke tid til å bli redd. Slik følte i alle fall jeg det.

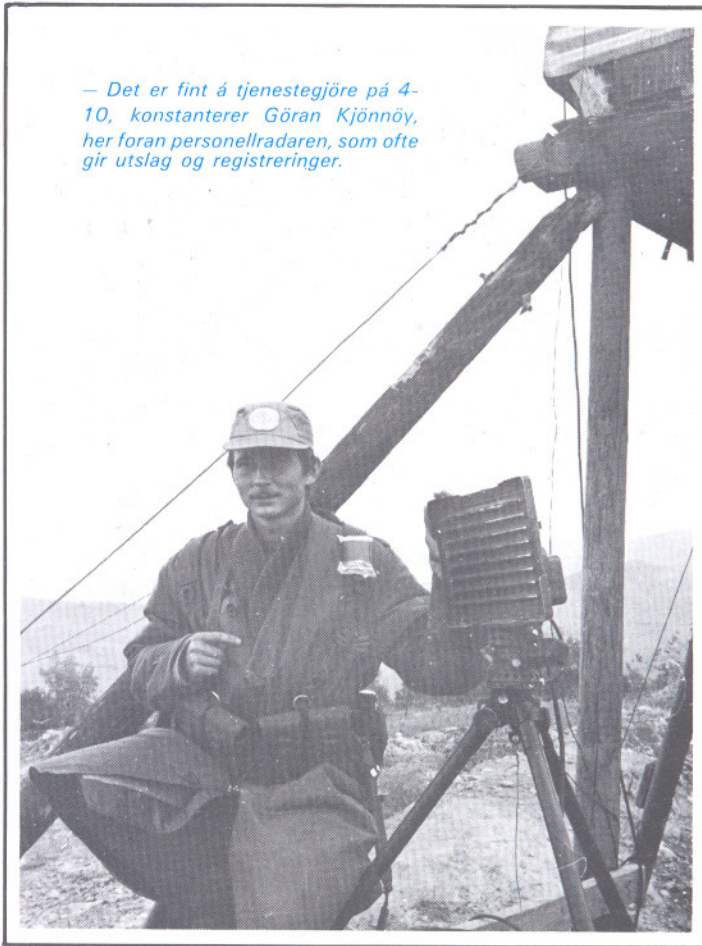
Etterpå var jeg litt småskjelven i kroppen, men jeg bestemte meg for å koste alt unna og si til meg selv at det gikk jo bra. Det var i alle fall en skikkelig ilddåp.

Tidlig i kontingenten kunne en fra OP-en på 4-10 se teltene i Reiret, men de er nu flyttet utenfor synsfeltet til denne viktige OP-en.

— Men det hender ikke så sjelden at de som er i Reiret dukker opp i kikkertlinsene. Blant annet kan vi se i alle fall to skyttergroper eller stillinger. Flere av de radarplottene vi har hatt og utløsning av en del snublebluss kan skyldes dyr, men jeg føler meg temmelig overbevist om at endel av radarplottene er mennesker. Hvem det et skal jeg ikke si for sikkert, men min teori er at disse er utbrytere fra Reiret som forsøker seg og som tester vår beredskap.

Kjännöy er spent på hva de neste månedene som FN-soldat vil bringe. Selv hadde han helst

— Det er fint å tjenestegjøre på 4-10, konstanterer Göran Kjännöy, her foran personellradaren, som ofte gir utslag og registreringer.

sett at det ble 4-10 også i fortsettelsen, men når dette leses er laget til trönderen enten i Rachaiya, på 4-11 B eller på 5-1 eller 5-2 ute i Enclaven.

— Men jeg trives kjempebra her nede og synes tjenesten er

fin. Så fin at jeg allerede har begynt å sysle med tanker om å søke rekap. Men kanskje har jeg en annen innstilling om et par måneder. Slik jeg ser det idag er det imidlertid svært mye som tyder på at jeg vil søke rekap, avslutter Göran Kjännöy.

CIP, Chief Political Adviser for UNIFIL, herr Sergio de Mello, opprinnelig fra Brasil, nå stasjonert i Naqoura, besøkte forlederen for første gang NORBATT. Den politiske rådgiveren, som er helt ny i stillingen besøkte først NEPBATT, deretter NORBATT hvor han ble mottatt av bataljonssjefen, oberst Neremoen og gitt en kort brief. Deretter dro han rundt og besøkte en rekke poster. Vårt bilder viser CPA, en (i sivil) bli orientert av menig Stein Roger Pederen om stillingen i øyeblikket. Til venstre i bakgrunnen, fenrik Knut Bye-Johnsen til høyre NK, oblt Holm.

Ingeniörinspektören på besök:

Stadige forbedringer

Ingeniörinspektören, oberst Eivind Grandhagen, besøkte forleden Syd-Libanon. Ingeniörinspektören som har ansvaret for feltarbeider, dekningsrom, sikring mot miner og minesøking, osv. er en sentral skikkelse når det gjelder det rent sikkerhetsmessige for de norske FN-styrkene i Libanon. Det er ingeniörinspektörens 4. besök i Syd-Libanon, og i en samtale med Blue Beret sier han seg tilfreds med utviklingen her nede. — Jeg har sett stor fremgang her nede fra gang tilgang jeg har vært, her, sier han. — Det er naturlig at vi satser sterkt på mannskapenes sikkerhet, og med de godt utbygde dekningsrom vi har fått istand og med de stillinger vi har, og med den rutinen vi etterhvert har utviklet når det gjelder minesøking, mener jeg at personellets sikkerhet skulle være ivaretatt så godt som det overhodet lar seg gjøre, sier ingeniörinspektören, som gjerne vil gi en honnör til mannskapene her nede for god feltmessig opptreden og samvittighetsfull innsats.

Harald Nordby fra Stavanger slår av en prat med ingeniörinspektören, oberst I. E. Grandhagen

— Forholdene her i Libanon

sammenlignet med forholdene hjemme?

— Her nede er det jo atskillig mere alvor. Personellet vet at

dersom de ikke gjør skikkelig arbeid når det gjelder feltarbeider kan det komme til å bety liv eller död. Så langt går det ikke hjemme i fredstid, og derfor blir forholdene langt mer realistiske her.

— Hva med maskinparken?

— Materiellet, ikke minst gravemaskiner og hjullastere blir utsatt for en voldsom belastning her nede. Derfor er det hyggelig å legge merke til at maskinförerne og det övrige personellet er flinke til å ta vare på maskinene og vedlikeholde dem slik at de holder lengst mulig. En maskinskade her nede er nemlig ikke det samme som en maskinskade hjemme. Der kan den utbedres realltvt raskt. Ikke så her, sier Grandhagen, som regner med at dette var siste visitten han avlegger i Norbatt og Syd-Libanon forövrig. Om ikke så svært lenge går den populære obersten over i pensjonsistenes rekke.

Ingeniör tjenesten i NORBATT spenner over mange felter. Her tar ingeniöroffiseren i NORBATT, major Leif Heieren, (til v.) et overblikk over skadene da en bulldozer gikk på en landmine. Sjäfören overlevet uten nevneverdige skade. Til capt. K.B. Khadka fra NEPBATT.

Svenske artister imponerte

Til stor glede for de heldige som hadde anledning til å overvære forestillingene ga fire svenske artister til gode en levende og hyggelig forestilling. Tre forestillinger er riktignok å si, mandag 30/11 var det opp-treden i Rachaiya, dagen etter i HQ kp A og samme dag i Saqi om kvelden mens de tidligere hadde gjestet Naqoura og Tib-nine. Ewa Nylander (gitar, blokkfløyteviolin og sang), Bengt Martinelle (gitar, sang) og Thom Jonsson (bass og sang) holdt gjennom hele konserten over all forventning kontakten med de over 90 tilhørerne gjennom den drøye halvannen time konserten varte. Musikken vi fikk høre var en lett blanding av Taube, med innslag av vår egen Pröysen, via Beatlespotpuri, gammaldans

som forøvrig ble fremført i nasjonaldrakt, og country. Musikken vekslet. De to første øktene ble spilt akustisk, den siste ved hjelp av elektriske instrumenter. Og, mellom de musikalske fremføringene underholdt, med alskens tryllerier, Mr. Carpelan. Ikke minst de sivile som var sterkt representert, viste at de på alle måter satt pris på hans fremførelser. Som forøvrig foregikk i den romersk-katolske kirken i Rachaiya, mellom sementsekker og lakenforheng. Mr. Carpelan holdt i to økter publikum praktisk talt trylle-bundet. For oss som kommer fra et land hvor tryllekunstner på mange måter er en del av dagliglivet, kunne vi til en viss grad følge med i det som skjedde. Men for den sivile befolkning

Den svenske tryllekunstneren Carpelan imponerte med sine ferdigheter.

kom han tydeligvis som en representant for det hinsidige. Lenge etter at forestillingen formelt var over flokket sivilister seg rundt scenen hvor en velvillig tryllekunstner fortsatte med triks inntil trette vakter måtte melde at kveldens forestilling desverre var å betrakte som avsluttet.

Det kan også nevnes at midt under forestillingen forsvant alt

som het belysning. Noe som på ingen måte var til hinder for våre gjestende svensker. De fortsatte uforstyrret i lyset fra lommelykter og lamper som publikum hadde brakt med seg. Og vi tror at sjelden har artister hatt et så lydhørt publikum. Applausen braket løs mellom hvert nummer, og viste tydelig hvor stor pris NORBATTs personell setter på opptredner av denne typen.

Ewa Nylanders varierte musikk og sang ble meget godt mottatt hos de norske FN-soldatene.

En fullsatt kirke i Rachaiya el Foukhar da de svenske artistene underholdt. En god del sivile var også tilstede og moret seg.

Utenom allfarvei i Syria

Hvorfor ikke benytte sjansen til å se seg litt rundt i området når en først er her nede i Midt-Østen. Tilbudene er mange og norske FN-soldater har vært på opplevelsesrike sightseeingturer både i Israel og i Libanon. Derimot er det heller få som har sett seg rundt i Syria bortsett fra de tradisjonelle handledturene til Damascus. Men i begynnelsen av kontingent VIII ble det arrangert flere turer til to fjellandsbyene Saidanaia og Malulla vel en times busstur utenfor Damascus. Blue Beret var med på en av disse første turene og vi har ingen betenkeligheter med å anbefale turene.

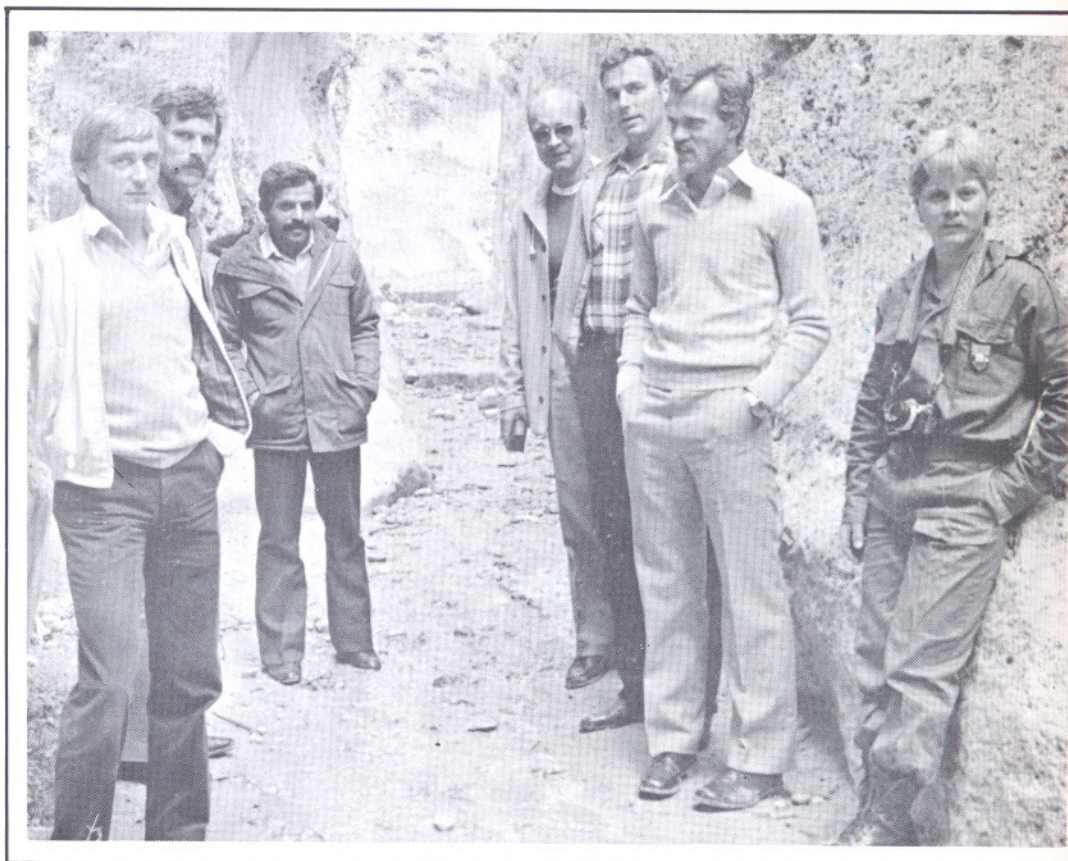
Byen Saidanaia ble bygget på 500-tallet. Fra gammelt av var folk i denne byen kjent for å være temmelig krigerske av seg og Saidanaia betyr skytterbyen eller morderbyen. Historien forteller at en gang ble en ung gutt fra byen skutt og stygt såret og alt håp var ute. Men så åpenbaret Jomfru Maria seg og helbredet gutten. På dette stedet ble det så bygget et kloster og en kirke. Den dag i dag kommer det folk fra stort sett hele Syria til kirken med sine skader eller skavanker i håp om å bli helbredet. Vår vennlige og ivrige guide, Essam Haddad, mente at flere hadde blitt helbredet på dette stedet og han viste oss blant annet en krykke som sto igjen inne i kirken som et synlig bevis på dette. Befolkningen er ikke lenger sårlig krigersk innstilt og lever stort sett av trailertrafikk i dag.

Malulla og dens befolkning er kanskje vel så interessant. For det første snakker innbyggerne her det samme språket som ble snakket i området på Jesu tid. Det er nesten utrolig at en har klart å holde på dette språket, som kalles Aramik. Det er forøvrig kun et talespråk og kan ikke skrives.

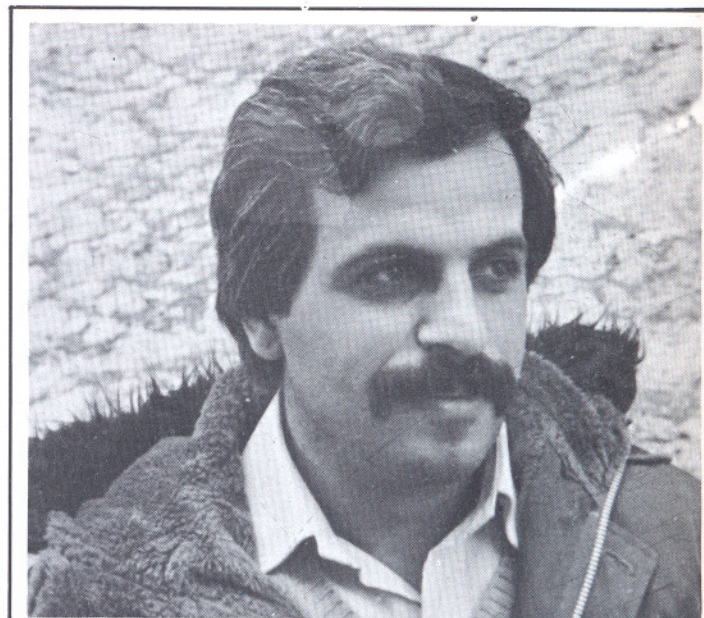
Også et kjent syrisk sagn knytter seg til byen Malulla. Det

fortelles at en ung og vakker jente ble forfulgt av sin egen familie da hun ikke ville gifte seg med den familien hadde utpekt. Det var dødsstraff for slike handlinger og den unge jenta trodde alt håp var ute da fjellet plutselig åpnet seg for henne i en trang men gigantisk fjellsprekk. Slik kom hun seg unna døden og der sprekkens munnet ut på andre siden av fjellene ble byen Malulla anlagt.

Denne turen litt utenfor allfarvei i Syria er noe en vel neppe får oppleve senere i livet. Turistmessig er Syria et temmelig lukket land. Og når denne weekend-turen ble kombinert med handling i zouken i Damascus og ei natt på hotel Meridien ble det en fin blanding av kultur, arabisk folkeliv og luksus....

— Turen utenom allfarvei i Syria var en opplevelse, mener löytnant Hagen (fra venstre) Hans Hunn, guiden Essam Haddad, löytnant Stein W Tangerud, Tor Inge Brokjøb, Peter Bekkelund og bussjåføren Sigve Valentinsen. Her er gruppen avbildet i fjellsprekken i Malulla.

Guiden Essam Haddad viste oss rundt i fjellandsbyene utenfor Damascus.

Besøksreiser og hjemreiser: De fleste benytter seg av NSB's gunstige tilbud

Rundt 160 mann fra de norske FN-styrkene reiser hjem til jul i år. — Alle disse har benyttet seg av NSB's Reisebyrå's reiseopplegg, forteller lederen for byråets avdeling ved Forsvarets overkommando på Huseby, Svein Bruun, som i månedsskiftet november/desember besøkte Libanon og de norske FN-styrkene. Hensikten med besøket var i første rekke å informere om det reisetilbudet NSB's reisbyrå har utarbeidet for de norske FN-styrkene, samt å gjøre seg kjent med forholdene slik at byråets folk lettere kan forstå de problemene personellet har, og dermed lettere bli istand til å imøte komme personellens ønsker.

— De prisene på permisjonsreiser mellom Libanon og Norge vi har forhandlet oss frem til med SAS og Middle East Airways er så moderate at vi tror det skal bli vanskelig eller umulig å komme under disse prisene, sier Bruun. Ordinær billettpris Beirut — Oslo tur/retur er kr. 7.830. Vi kan tilby reise på samme strekning for kr. 3.360. —. Prisen gjelder mellom Beirut og Oslo, dessuten Bergen, Haugesund, Stavanger og

Kristiansand. For reise til de øvrige flyplasser i Norge innrømmes det 50 prosent moderasjon på de ordinære billettpriser.

For besøkende fra Norge som ønsker å møte personell fra FN-styrkene er det naturlig å treffes i Tel Aviv. Billettprisen Oslo — Tel Aviv er kr. 3.015 tur/retur. I prisen inngår også feriekatt og avbestillingsforsikring.

Forøvrig vil Bruun henvise til de brosjyrer som byrået har utarbeidet og som vil bli distribuert via velferdskontoret til de forskjellige kompanier i et slikt antall at det blir nok til alle.

Bruun understreker at reisebyrået også kan arrangere feriereiser også til andre steder enn Norge og Israel, f.eks. til Aten, Kypros m.fl, også der til meget konkurransedyktige priser.

Imidlertid er det færre tilbud på vinterstid enn om sommeren, men også på denne tiden skulle det være tilbud som kunne friste reiselystne nordmenn. Forøvrig vil korporal Trond Nyvoll på Velferdskontoret være behjelpelig med ytterligere opplysninger

Reisebyråleder Svein Bruun (i sivil) diskuterer vinterens reiseopplegg med reisekorporalen i NORBATT, Trond Nyvoll.

om det skulle være interesse for det, sier Bruun.

— Men kan det ikke kjøpes billetter lokalt og til enda lavere priser enn det NSB's Reisebyrå kan tilby?

— Det er nok mulig å få kjøpt billetter til lavere priser på det lokale marked, men jeg vil ikke anbefale det, da man ofte ikke kan få de nødvendige garantier eller rettigheter, og det kan ofte bære galt avsted. Jeg vil også understreke det nære samarbeide med Velferdskontoret/FO og Velferdsinspektøren for Hären — for å oppnå så stor sikkerhet som mulig i våre oppdrag for personellet her nede.

NSB's Reisebyrå har også et nært samarbeide med de norske FN-styrkene i Libanon. I og med

at byrået har sin egen avdeling i Forsvarets overkommando kan man også trekke nytte av Forsvarets sambandsnett slik at forespørsler kan bli besvart pr. omgående av kontoret i Oslo, og problemer som måtte oppstå kan bli løst raskt og effektivt. Reisebyråleder Bruun vil også gjerne gi en honnør til personellet på Radio Norge og på Tuentangen for godt samarbeide som bidrar til godt kontakt og et godt samarbeide mellom Reisebyrået i Oslo og de norske FN-styrkene i Libanon. Uten god service fra disse folkene hadde kontakten vært atskillig mer problematisk, sier Bruun, som ser frem til fortsatt godt samarbeide med de norske FN-styrkene og lover å gjøre sitt beste for at personellet skal få feriere så godt og rimelig som mulig både hjemme i Norge og ellers i verden.

Berg og Bjørknes sørget for gull og sølv

Ikke helt uventet gjorde NORBATTs deltakere en aldeles utmerket innsats da UNIFIL-mesterskapet i semi-marathon gikk av stabelen i Naqoura i begynnelsen av desember med SWEDMEDCOY som arrangør. Kaptein Kjetil Berg og menig Harald Bjørknes sørget til og med for at det ble norsk dobbelseier i denne kondisjonskrevende øvelsen. Løypa var vel 17 km lang.

Og at Berg og Bjørknes skulle hevde seg helt i teten var langt

fra overraskende. De forskjellige løpene i terrengløpskarusellen fortalte tidlig at disse to kom til å bli meget sterke NORBATT-kort i større sammenheng.

De to nordmennene åpnet heller beskjedent og lot franskmann og irere ta teten fra start uten på noe tidspunkt å miste kontakten. Men etter hvert som våre to fremste kort ble varme i trøya ble avstanden til teten mindre og mindre. Halveis var Berg og Bjørknes i teten og da for godt. Irske kaptein Young

holdt lenge følge med den norske duoen, men ble løpt kraftig av på slutten. Young tok imidlertid tredjeplassen og bronsemedaljen, men han var 2 minutter og 15 sekunder bak Berg og nesten minuttet bak Bjørknes. Utklasing med andre ord.

De to nordmennene løp lenge i følge, men mot slutten av løpet sa kaptein Berg takk for seg og løp inn til en soleklar seier.

Men det var så langt fra bare Berg og Bjørknes som forsvarte

Kjempe-innsats av NORBATT i marathon

de norske fargene med glans. Det var hele åtte nordmenn blandt de 21 beste. 58 løpere fullførte. Vi tar med de norske plasseringene: 1) Capt Berg 55,04, 2) Cpl Bjørknes 56, 20, 10) Pte Enkerud 62, 31, 11) Lt Stensrud 62, 31 16) Pte Jensen 64, 42, 17) Lt Sollien 64, 42, 20) Lt Lilleberg 65, 49, 21) Cpl Kristensen 66; 01, 31) Lt Rockstad 69, 16, 34) Capt Brattli 70, 06, 36) Pte Salamonsen 71, 42, 46) Pte Peder-sen 75, 37, 57) Cpl Meaas 97, 30,58)mCpl Larsen 100, 56.

Generalinspektörens ord til NORBATT VIII:

I fokus for verdens oppmerksomhet

— Det er en meget nyttig tjeneste dere utfører her nede. Ikke bare er tjenesten lærerik for personellet, slik at de blir dyktigere på sine spesielle felt. Like viktig er det kanskje at her er dere i fokus for verdens oppmerksomhet, og kan alle og enhver danne seg et bilde av det norske forsvars dyktighet og troverdighet, sa generalinspektoren for Håren, generalmajor **Rolv Eios** til Norbatt VIII under besök i slutten av november. Generalen, som var i Libanon på en rutinemessig inspeksjonstur, besøkte både Naqoura, Tibnine og Ebel es Saqi, men på grunn av stengningen av enklaven ble programmet noe avkortet og han fikk ikke tid til å hilse på alle han gjerne skulle ha snakket med.

— Helhetsinntrykket jeg sitter igjen med etter besøket her nede denne gangen er det aller beste,

sier generalen på fallrepet. Såvidt jeg har kunnet bedømme det, gjør alle mann en utmerket innsats og bidrar på den måten til å gi omverdenen et positivt inntrykk av det norske forsvar generelt og Norbatt spesielt. Generalen vil imidlertid presisere at problemer regntiden skaper stiller ekstra store krav til mannskapene når det gjelder f.eks. våpenskjøtsel, personlig hygiene og ivaretagelse av utstyret og vil gjerne innskjerpe nødvendigheten av til enhver tid å holde utstyret i orden. — Vi vet aldri hva som kan hende her, sier han, — og vår primære oppgave er tross alt å gripe inn for å stoppe eventuelle stridigheter om de skulle oppstå.

Under sitt opphold ved Norbatt ble general Eios overrakt Norbatt's skjold, og han overrakte til gjengjeld Hårstabens skjold til bataljonen.

Det var jo hyggelig at vi som er nordfra begge to, skulle treffes her nede, sier Generalinspektören for Hæren, generalmajor Rolv Eios, til Tor Dörmenen fra Jarfjord, omtrent så langt nord og øst i Norge det går an å komme. I Libanon tjenestegjør Drömenen i Kp. A.

Hittil har generalinspektören ingenter som har oppholdt seg i for Håren besøkt samtlige kont- Libanon siden våren 1978.

HYGGELIG, SA CALLAGHAN

— Det er alltid hyggelig for meg å komme til NORBATT på besök og inspeksjon, uttalte UNIFIL-sjefen general Callaghan da han i begynnelsen av desember inspiserte NORBATT VIII for første gang. Heller ikke denne gangen hadde han noe å sette fingeren på og var tydeligvis fornøyd med det han fikk se rundt om i det norske området.

Som alltid för tok den irske genralen seg god tid til å prate med gutta. Han slo faktisk av en prat med absolutt alle som sto oppstilt til inspeksjon rundt om på den forskjellige posisjonene. Her er han i 1. tropp kp B i ivrig samtale med en av gutta. Bak Callaghan troppsjeff löytnant Engebretsen og kompanisjefen major Mathisen.

Undervisningsinspektören på besök:

Håper på større kurs-interesse

I løpet av de første to månedene i området ble den åttende kontingenten nærmest overstrømmet av besøk av forskjellige slag. En av de som avla de norske FN-styrkene et besøk var Undervisningsinspektøren for Hären, — Hva er hensikten med besøket, Steinar Johannesen?

— Det er først og fremst å orientere om de muligheter som finnes for å ta kurs av forskjellige slag. Jeg har vel hatt vel 20 orienteringer rundt på de forskjellige posisjonene. Spørsmålene som har blitt stilt til meg har vært mange så det er vel ingen tvil om at det er interesse tilstede.

— En må skille mellom to typer kurs, brevkurs og fritidskurs. Det er spesielt de siste jeg er interessert i å slå et slag for. Lærerkrefter tror jeg ikke det skal bli særlig vanskelig å få fatt i. I de norske FN-styrkene i Midt-Østen finnes det en rekke personer som kan brukes til lærere. Både til språkkurs og praktiske kurs av forskjellige slag.

— Hva med interessen for brevkurs blant de norske FN-soldatene?

— Den er så avgjort tilstede, men jeg tror at enkelte overvurderer sin egen kapasitet. En tror at en får god tid utenom vakter og rutineoppdrag, men det er ikke alltid tilfelle. Dessuten er bolokalitetene temmelig varierende rundt omkring i de forskjellige avdelingene og det er så langt fra alle steder som egner seg til å sitte å arbeide med brevkurs. Jeg har vært rundt omkring og har ingen vanskeligheter med å forstå de problemene som oppstår.

— Hvordan skal en gå frem dersom en er interessert i et eller annet kurs?

— Et vanlig brevkurs kan bestilles direkte gjennom velferden. Når det derimot gjelder et praktisk kurs er det en klar fordel om et par-tre mann med samme interesse slår seg sammen og melder sin interesse via velferden. Jeg tror at vi har lærerkrefter

Undervisningsinspektøren for Hären, Steinar Johannesen, mener at mulighetene til å få igang praktiske fritidskurs så avgjort er tilstede i den norske FN-kontingenten.

som kan dekke de fleste interessefelt, slutter Steinar Johannesen, som for vel 20 år siden var en meget habil fotball-

spiller. Som Frigg-medlem fikk han blant annet med seg 2 A-landskamper samt endel B-landskamper og pressekamper.

Vil bedre det norske miljøet i Naqoura:

Norske-huset er i bruk

De norske soldatene og befalet i NORCON som tjenestegjør i Naqoura holder til i et internasjonalt miljø som stort sett er et trivelig og hyggelig miljø. Når man har oppholdt i Naqoura en tid rystes man sammen til en mer eller mindre stor familie.

Men et hyggelig og trivelig internasjonalt miljø til tross: Helt siden UNIFIL ble opprettet for snart 4 år siden har nordmennene som har tjenestegjort i Naqoura savnet et eget norsk miljø, et sted hvor de har kunnet

slappe av sammen med andre nordmenn, snakke norsk, spise norsk mat, høre norsk musikk og kanskje se på norske videokassetter på fjernsyn.

Nå er det like for håpet om et eget norsk velferdshus blir til virkelighet.

Fra Velferdsinspektøren har man fått stilt midler til rådighet for innkjøp av en gammel "prefab". Ved hjelp av dugnad og frisk innsats fra alle norske i Naqoura er så brakken blitt satt istand. Dvs. i skrivende stund er den

ikke helt ferdig ennå, men for jul regner med at innvendige vegger er revet og hele huset malt og pusset innvendig og at inventaret er på plass slik at man kan feire julen med juletre og norsk julemat og norsk julehygge forøvrig.

CP 5-22, selve innfallsporten til det norske bataljonsområdet, er en svært viktig CP for NORBATT. Tidligere kontingenter var denne bemannet av GHANBATT og senere NEPBATT. Vi skal så langt fra påstå at våre UNIFIL-venner har gjort en dårlig jobb i denne for oss viktige kontrollposten, men det må sees på som et rimelig krav når den norske bataljonsledelsen ved flere anledninger har ytret ønske om å få være med å kontrollere innfallsporten til det norske området. I første halvdel av november fikk NORBATT anledning til å delta i denne kontrollposten. Den første tiden bare på dagtid, men fra 1. desember på døgnbasis. Det er vaktlaget på 4-3 som er satt til å betjene denne viktige kontrollposten. Vi traff Halvor Angre i full sving sammen med en håndfull nepalesere.

— Jeg synes det er OK å samarbeide med nepaleserne. Noen av dem kan litt engelsk og ved hjelp av noen få engelske glosser og litt feking med armer og bein går det an å gjøre seg forstått. Det går stort sett bra og vi blir meget godt behandlet av nepaleserne.

— Jobben vår på denne sjekkposten er å kontrollere norske UN-kjøretøyer. Vi spør etter ID-kort, vest og hjelm, men har ingenting med de sivile bilene å gjøre. Den delen av jobben er det nepaleserne som tar seg av.

Angre kan forøvrig fortelle at det blir stort sett en tre-timersvakt annen hver dag, men vaktlaget på 4-3 regner med en hardere belastning når en skal gå over til vakt på døgnbasis ved CP-en.

— Så langt har det ikke vært den helt store dramatikken her nede på 5-22. Derfor kan denne jobben bli litt kjedelig i lengden, men vi får ta det som det kommer.

— Hvor mange mann har nepaleserne på denne posten?

— Det skifter stadig. Det varierer fra fire til åtte uten at jeg har klart å se noe mønster i bemanningen, slutter Angre, som har funnet seg vel tilrette i jobben som FN-soldat.

5-22: Selve innfallsporten til NORBATT AO

Halvor Angre har ingen vanskeligheter med samarbeidet med nepaleserne på 5-22.

**Send
Blue
Beret
hjem!**

**Nyhetstips
mottas med
TAKK**

Du husker vel å sende
Blue Beret hjem til familie
og venner i Norge?

Far og sønn Rakfjord i NORBATT VIII

Det hører så avgjort med til sjeldenhetene at far og sønn tjenestegjør i samme FN-avdeling, men i NORBATT VIII har vi et slikt tilfelle. Major Erik Rakfjord, NORBATT's S-1 som forøvrig også tjenestegjorde i NORBATT VII, fikk sønnen Leif nedover. Sistnevnte tjenestegjør som hundefører.

— Hva fikk deg til å søke nedover hit, Leif? Hadde din far noe med dette å gjøre?

— Han hadde nok det til en viss grad, men det var selvsagt min egen lyst som gjorde utslaget da jeg bestemte meg for å søke FN-tjeneste. Jeg driver nemlig med bikkjer hjemme i Horten og fant ut at jeg ville prøve meg som hundefører her nede under disse nokså uvante forholdene.

NORBATT's S-1, major Erik Rakfjord, sammen med sønnen Leif, som tjenestegjør som hundefører.

Og det er en god stund siden Leif gjorde unna sin første-gangstjeneste. Han var nemlig ferdig for 10 år siden og tjenestegjorde da på Porsangmoen. Siden har det imidlertid blitt endel rep-øvelser.

Rakfjord senior kan derimot se tilbake på en adskillig lengre

militær karriere. Foruten utallige repøvelser ved Alta-bataljonen har han 17-18 års sammenhengende tjeneste. Han har imidlertid hoppet av forsvarskarusellen for flere år siden og driver nu i hotell-bransjen på Gol og trives utmerket med det.

— Jeg kom ned i NORBATT VII

som ass S-1 og tok rekap i jobben som S-1 i NORBATT VIII. Selv om jeg trives utmerket får det holde med disse 14 månedene.

— Og jeg er fornøyd med en periode, mener Leif. Etter den bærer det til Horten og det sivile liv igjen.

To brødre i samme tropp

I Mek-troppen traff vi brødrene Asle og Bjørn Are Tveiti. Begge er NORBATT-veteraner og er i ferd med sin andre sammenhengende kontingent. Storebror Asle, fenrik og NK i Mek-troppen, var dessuten med på troppens opprettelse i

NORBATT I.

— Det var andre tider det, kan han fortelle.

— Vi var 15 mann i troppen pluss tre befal og hadde åtte vogner som idag. Jeg var lagfører, en spennende og

interessant jobb med store utfordringer.

— Og nu er dere her nede sammen. Er dette planlagt eller er det tilfeldighetene som gjorde at dere havnet her nede samtidig?

— Vi hadde vel ikke akkurat planlagt det, men at Asle til en viss grad influerte på avgjørelsen kan vel ikke fornektes. Og vi trives her nede og vi kommer nok til å søke rekap begge to. Men det kan bli vanskelig i og med at vi nu er inne i vår andre sammenhengende kontingent og vil ha 14 måneder her nede når NORBATT VIII er ferdig med sin periode, sier Bjørn Are, som tjenestegjør som vognfører.

— Hvor kommer dere fra og hva stiller dere med hjemme i Norge?

— Vi er fra Rjukan, men vi har begge ført en nokså omflakkende tilværelse. Selv har jeg

siden jeg gikk befalsskolen på Heistadmoen i-76 stort sett vært i det militære systemet, forteller Asle og legger til at han har fått sett mesteparten av Norge på denne måten og han trives med militærlivet så langt.

Bjørn Are, 25 år gammel og ett år yngre enn broren har også tilbrakt noen år i Forsvaret.

— Jeg gjorde min førstegangstjeneste i marinen og tok sivil jobb etter dette. Deretter begynte jeg som grenader i feltartilleriet og var der i 2 1/2 år før jeg kom hit ned.

— Det er et stort sprang fra marinen til PPK-fører her nede i Libanon. Du lengter ikke tilbake til marinen?

— Nei, jeg kan ikke akkurat si det. Jeg ble nemlig sjøsyk hver eneste gang det var ruskevår. Så landjorden passer meg i grunnen adskillig bedre, sier yngstemann av Tveiti-brødrene.

Ektepar i arbeid for fredens sak

At far og sønn og brødre tjenestegjør som FN-soldater er ikke noe nytt. Det har hendt ofte i UNIFILs historie. Derimot hører det så avgjort med til sjeldenhetene at mann og kone tjenestegjør samtidig. Det har ekteparet Reiermark gjort, ikke bare en gang, men flere ganger. Og ikke nok med det. De traff hverandre i Libanon og giftet seg i Libanon. Ektemannen Lars Reiermark, kaptein av grad, tjenestegjør som assistent for S-1 i Norbatt i Ebel es Saqi, mens fru Björg tjenestegjør i NORCO i Naqoura med löytnants grad. Selv om ekteparet ikke bor så langt fra hverandre i antall mil, så er det

likevel ikke så ofte de kan treffes. Kommunikasjonene Saqi og Naqoura mellom er som kjent ikke akkurat de beste.

Ektemannen Lars er veteran i UNIFIL-sammenheng. Han er nå inne i sin fjerde kontingent, mens fru Björg med 3 kontingenter ikke ligger så langt etter. Sammenlagt blir det jo en del kontingenter av det.

Kaptein Reiermark er også veteran i FN-sammenheng. Han har bl.a. tjenestegjort i FN-styrker i Jordan, Gaza og Nigeria, mens fru Björg tidligere har tjenestegjort i over 20 år i det norske forsvar.

Ekteparet Björg og Lars Reiermark, henholdsvis löytnant og kaptein er såvidt vi vet for tiden det eneste ektepar som tjenestegjør i UNIFIL, hun i Naqoura, han i Ebel es Saqi.

Bedre el-forsyning i Saqi

El-forsyningen i Ebel es Saqi skal bli bedre. I november/desember arbeidet karene i sambandstroppen med opplegget for en utvidelse av strømforsyningen. Inntil nå har man hatt en aggregatkapasitet på 97 KWA, forteller sambandstropsjef Per Solli. Om kort tid vil man imidlertid få levert 2 Rolls Royce aggregater, hver på 190 KWA. Bare ett av disse vil til enhver tid være i drift, men det vil likevel utgjøre en økning av strømproduksjonen med 20 prosent.

Men det at produksjonen er blitt øket vil imidlertid ikke bety at man heretter kan sløse med strømmen. Enhver form for sløsing vil det bli reagert mot. Til oppvarming må det fortsatt brukes diesel. Det er ingen hensikt å bruke diesel til å kjøre aggregatet og så bruke strømmen til oppvarming når man like godt kan bruke oljen direkte til oppvarming.

Det nye aggregatet vil forsyne nedre del av byen, nord for

Ludvik bar med strøm, mens det nåværende aggregatet vil forsyne resten av byen.

En regner med at det nye aggregatet vil være i drift i god tid før jul.

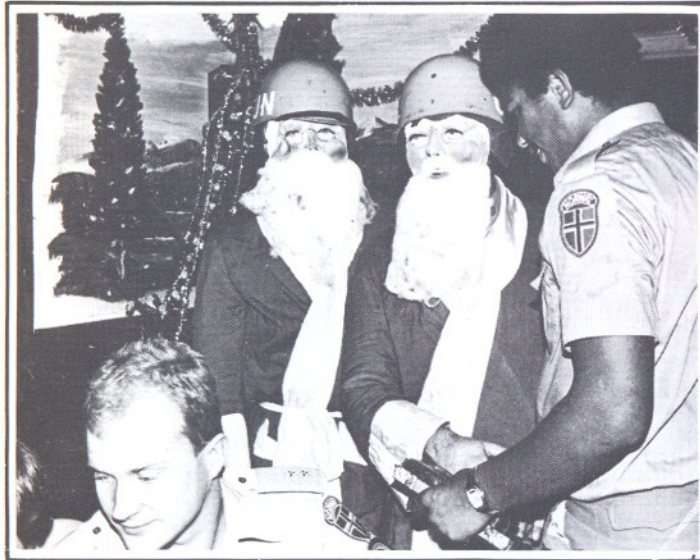

Arne Hammer fra Frøya tilværs for å ordne opp.

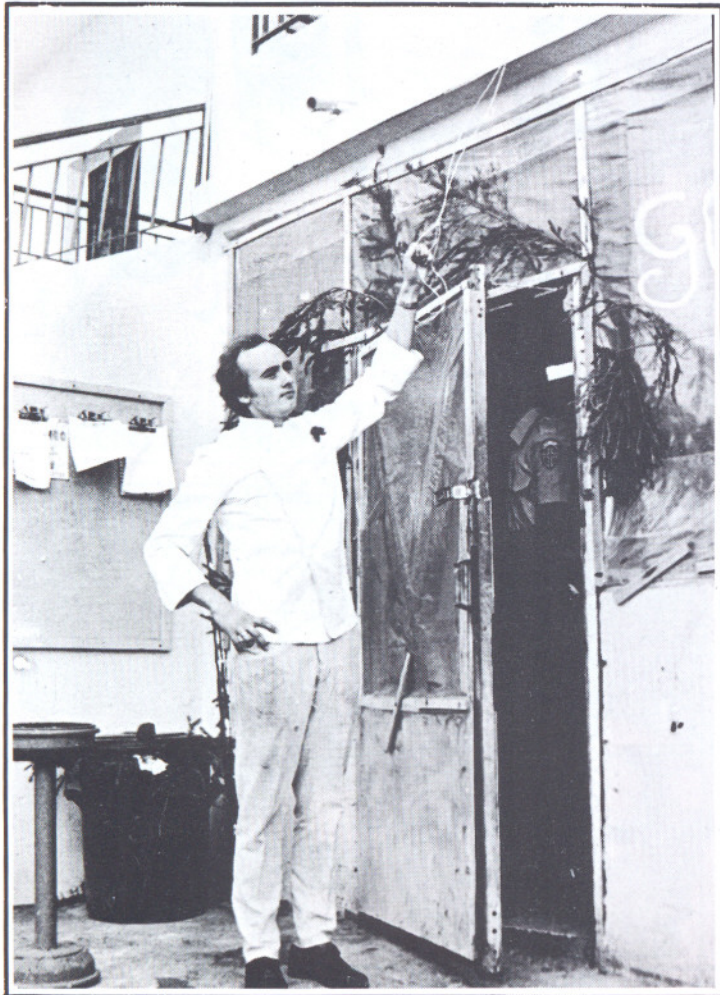

Karene fra Sambandstroppen er klar til å trekke kabela som skal sikre den nye el-forsyningen. Fra v. Arvid Kårevik, Askøy sjefen for Sambandstroppen, lt. Per Solli, Arnvid Rydfjord fra Andalsnes og Arne Hammer fra Frøya.

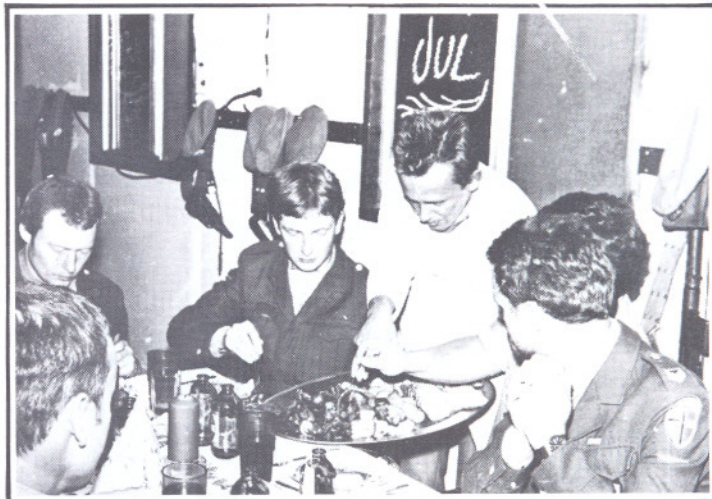
JULEN I NORMANTCOY

**JULEN I
NORMANTCOY**

JULEN I NORBATT

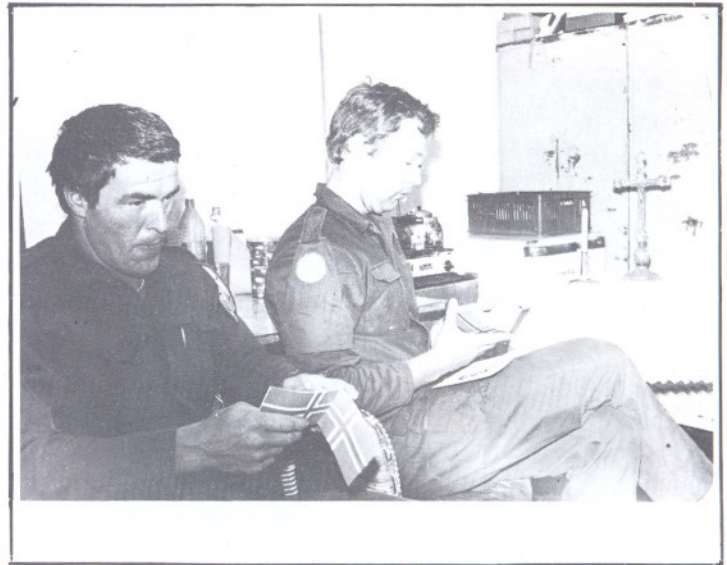
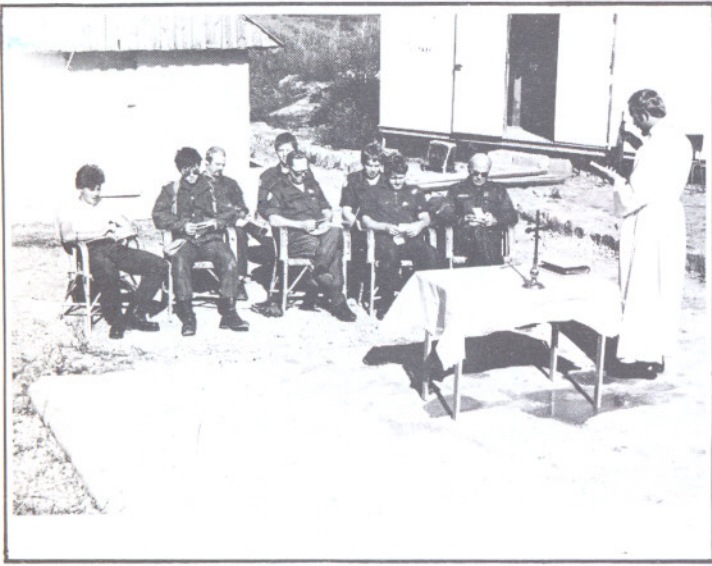

**JULEN
!
NORBATT**

Happy New Year

**OGSÅ EN
VIKTIG JOBB**

